
Dokument z posiedzenia

A8-0090/2019

26.2.2019

SPRAWOZDANIE

w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 978/2012 w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) (2018/2107(INI))

Komisja Handlu Międzynarodowego

Sprawozdawca: Christofer Fjellner

SPIS TREŚCI

	Strona
UZASADNIENIE – STRESZCZENIE FAKTÓW I USTALENIA	3
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	7
OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH	17
OPINIA KOMISJI ROZWOJU	24
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ	29
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	30

UZASADNIENIE – STRESZCZENIE FAKTÓW I USTALENIA

Dnia 19 lutego 2018 r. sprawozdawcy powierzono zadanie opracowania sprawozdania w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 978/2012 w sprawie GSP wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008.

I. Źródła informacji

Od tego czasu sprawozdawca zebrał informacje i oparł się m.in. na następujących źródłach:

- rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r.;
- rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 607/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 552/97 tymczasowo wycofujące dostęp do ogólnych preferencji taryfowych w odniesieniu do Mjanmy/Birmy i rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie przywrócenia dostępu Mjanmie/Birmie do ogólnych preferencji taryfowych (2012/2929(RSP));
- śródkresowej ocenie obecnego rozporządzenia w sprawie GSP [rozporządzenie (UE) nr 978/2012] oraz sprawozdaniu Komisji Europejskiej wraz z dokumentem roboczym służb Komisji z dnia 4 października 2018 r.;
- sprawozdaniach Komisji w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych za okres 2014–2015 i 2016–2017, zawierających ocenę skutków GSP ze szczególnym uwzględnieniem wyników krajów korzystających z systemu GSP Plus;
- wysłuchaniu publicznym „Preferencje handlowe na rzecz zrównoważonego rozwoju: kontrola nowego mechanizmu GSP Plus po dwóch latach”, zorganizowanym w Komisji Handlu Międzynarodowego (INTA) w dniu 16 lutego 2016 r.;
- wymianie poglądów na temat wdrażania GSP na posiedzeniu komisji INTA w dniu 19 lutego 2018 r. oraz wymianie poglądów na temat przyznania GSP Plus Sri Lance w dniu 21 marca 2017 r.;
- badaniu dotyczącym praw pracowniczych w strefach przetwórstwa wywozowego, ze szczególnym uwzględnieniem krajów korzystających z systemu GSP Plus, przeprowadzonym przez departament tematyczny DG ds. Polityki Zewnętrznej, Parlament Europejski, z czerwca 2017 r.;
- badaniu pt. „Rozporządzenie w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych (nr 978/2012) – europejska ocena wdrożenia” przygotowanym przez Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS).

II. Główne ustalenia

Na podstawie porównawczych źródeł informacji, o których mowa powyżej, staje się jasne, że:

- kraje kwalifikujące się do preferencji GSP w latach 2011–2016, trzy lata przed i po wejściu w życie nowego rozporządzenia, znacznie zwiększyły swój wywóz do UE.

Dotyczyło to w szczególności krajów objętych systemem „wszystko oprócz broni” (EBA), ponieważ ich łączna wartość przywozu wzrosła o 62,1%, podczas gdy wartość przywozu z krajów kwalifikujących się do GSP Plus wzrosła o 53,8%. Przywóz w ramach standardowego GSP utrzymywał się niemal na tym samym poziomie, gdyż spadł jedynie o 0,3%;

- udział przywozu w ramach GSP w całkowitym przywozie do UE zmniejszył się z 6,1% w 2013 r., czyli w ostatnim roku przed wejściem w życie nowego rozporządzenia, do 4,9% w 2016 r., co można w dużej mierze wytłumaczyć mniejszą liczbą krajów korzystających. Zaostrzenie kryteriów kwalifikowalności do GSP w nowym rozporządzeniu zmniejszyło liczbę krajów korzystających z systemu GSP do 92, przy czym więcej krajów, takich jak Chiny, przestało być objętych systemem GSP po tym, jak rozporządzenie zaczęło obowiązywać;
- zarówno kraje korzystające z EBA, jak i kraje korzystające z systemu GSP Plus znacznie zwiększyły poziom wykorzystania preferencji od 2014 r. – średnio o ponad 10 punktów procentowych, jednak 10 z 49 krajów korzystających z EBA doświadczyło obniżenia poziomu wykorzystania preferencji o ponad 10 punktów procentowych, a kraje korzystające ze standardowego systemu GSP w latach 2011–2016 doświadczyły spadku poziomów wykorzystania średnio o 3 punkty procentowe;
- wpływ systemu GSP na dywersyfikację wywozu wydaje się niejednoznaczny, ponieważ dane pokazują, że początkowo niski poziom w krajach korzystających z EBA wzrósł, podczas gdy znacznie obniżył się na wszystkich poziomach sektorowych w krajach korzystających ze standardowego GSP, a heterogeniczne kraje korzystające z systemu GSP Plus różnią się znacznie pod względem wyników dywersyfikacji wywozu;
- tekstylia są dominującym sektorem przywozu w ramach systemu GSP, a ich przywóz stanowił 50% całkowitego przywozu w ramach systemu GSP w 2016 r., przekraczając w związku z tym ponad dwukrotnie swój udział w tym przywozie w porównaniu do sytuacji przed reformy;
- wydaje się, że dywersyfikacja została utrudniona ze względu na fakt, że rozporządzenie w sprawie GSP nie zezwala na kumulację lub wykorzystanie materiałów niepochodzących z krajów nieobjętych już systemem GSP oraz z krajów, które pozostały w systemie, czego praktycznym przykładem jest przemysł rowerowy w Kambodży;
- negatywny wpływ na kraje, które przestały kwalifikować się do preferencji w ramach systemu GSP po reformie z 2012 r., był ograniczony, ponieważ wydaje się, że nie było długoterminowych negatywnych skutków dla krajów nieobjętych już systemem, z wyjątkiem niektórych poszczególnych sektorów, takich jak producenci tytoniu na Kubie;
- system GSP wyraźnie zachęcił kraje rozwijające się do ratyfikowania konwencji międzynarodowych, w ich dążeniu do przygotowania się do zwiększonego dostępu do rynku UE poprzez system GSP Plus. Chociaż ratyfikacja sama w sobie niekoniecznie oznacza, że prawa zapisane w konwencjach są przestrzegane, stanowi ona ważny bodziec do poprawy w tej kwestii oraz zapewnia odpowiednie ramy;
- zwiększone monitorowanie krajów korzystających z systemu GSP Plus, z naciskiem na

skuteczne wdrażanie – co jest kluczowym postulatem Parlamentu Europejskiego dotyczącym reformy – 27 międzynarodowych konwencji związanych z prawami człowieka i prawami pracowniczymi, ochroną środowiska i dobrymi rządami, pozwoliło na nawiązanie istotnego dialogu, umożliwiającego UE współpracę z krajami korzystającymi we wszystkich dziedzinach, w których poziom wdrożenia jest niezadowalający;

- trudno jest określić wpływ systemu GSP na środowisko naturalne ze względu na brak dostępnych danych na temat wskaźników środowiskowych, jak również długoterminowe opóźnienia w ich dostępności; dowody wskazują, że system GSP Plus zachęcił kraje korzystające do przestrzegania zasad ochrony środowiska, ale także zwiększył wywóz tekstyliów i odzieży, który z reguły wiąże się z niekorzystnym wpływem na środowisko;
- reforma systemu GSP miała zarówno pozytywne, jak i negatywne, niezamierzone skutki, takie jak stworzenie możliwości zatrudnienia kobiet i zwiększenie udziału kobiet w sile roboczej w branżach eksportowych prowadzących handel z UE, ale także wiązała się z przyspieszoną degradacją środowiska związaną z branżami eksportującymi w krajach korzystających.

III. Podstawowe rekomendacje

- Rozważyć różne środki mające na celu zwiększenie dywersyfikacji wśród krajów korzystających.
- W tym względzie, ponownie wprowadzić do kolejnego rozporządzenia w sprawie GSP możliwości kumulacji z krajami, które nie są już objęte systemem GSP, zgodnie z podejściem Kanady zastosowanym w reformie ich systemu GSP.
- Należy również rozważyć możliwości włączenia usług do kolejnego rozporządzenia w sprawie GSP, jako sposobu promowania zwiększonej dywersyfikacji oraz w świetle większego znaczenia handlu usługami w ogóle, w oparciu o doświadczenia płynące ze zwolnienia WTO w odniesieniu do usług z krajów najsłabiej rozwiniętych.
- Chociaż Komisja wyraźnie zwiększyła monitorowanie skutecznego wdrażania wymaganych konwencji, w szczególności w odniesieniu do krajów korzystających z systemu GSP Plus, ale także niektórych krajów objętych EBA, proces ten może być nadal bardziej przejrzysty dzięki jaśniej zdefiniowanemu procesowi przekazywania informacji przez podmioty społeczeństwa obywatelskiego.
- Kraje korzystające z systemu GSP, a w szczególności kraje korzystające z systemu GSP Plus, powinny również czerpać korzyści ze zwiększonych możliwości budowania zdolności, tak aby mogły skuteczniej wdrażać konwencje.
- Istnieje potrzeba bardziej ukierunkowanego podejścia do wycofywania preferencji poprzez ograniczenie ich do poszczególnych sektorów lub, w przypadku konkretnych naruszeń, rozważenie możliwości wycofania świadectw wywozowych określonym podmiotom gospodarczym przy pomocy mechanizmu „czarnej listy” w systemie zarejestrowanych eksporterów.

- Potrzeba więcej środków, aby system GSP wzmacniał pozytywne zmiany w zakresie ochrony środowiska.

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 978/2012 w sprawie GSP (2018/2107(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008¹,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 607/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 552/97 tymczasowo wycofujące dostęp do ogólnych preferencji taryfowych w odniesieniu do Mjanmy/Birmy² i rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie przywrócenia dostępu Mjanmie/Birmie do ogólnych preferencji taryfowych³,
- uwzględniając śródkresową ocenę obecnego rozporządzenia w sprawie GSP z lipca 2018 r.⁴ oraz sprawozdanie Komisji w sprawie stosowania rozporządzenia (UE) nr 978/2012⁵ wraz z dokumentem roboczym służb Komisji z dnia 4 października 2018 r.⁶,
- uwzględniając sprawozdania Komisji z 28 stycznia 2016 r. i 19 stycznia 2018 r. w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych za okres 2014–2015⁷ i 2016–2017⁸, zawierające ocenę skutków systemu GSP ze szczególnym uwzględnieniem wyników krajów korzystających z systemu GSP Plus,
- uwzględniając wysłuchanie publiczne w sprawie GSP zorganizowane przez Komisję Handlu Międzynarodowego (INTA) w dniu 16 lutego 2016 r., wymianę poglądów w sprawie przyznania GSP Plus Sri Lance w dniu 21 marca 2017 r. oraz wymianę poglądów w sprawie wdrożenia rozporządzenia w sprawie GSP w dniu 19 lutego 2018 r.,
- uwzględniając art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 21 TUE,
- uwzględniając art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając decyzję Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie 1409/2014/MHZ dotyczącej niedokonania przez Komisję Europejską wstępnej oceny skutków w zakresie praw człowieka w odniesieniu do umowy o wolnym handlu między UE a Wietnamem⁹,

---

¹ Dz.U. L 303 z 31.10.2012 s. 1.

² Dz.U. L 181 z 29.6.2013 s. 13.

³ Dz.U. C 55 z 12.2.2016, s. 112.

⁴ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2018/october/tradoc_157434.pdf

⁵ COM(2018)0665.

⁶ SWD(2018)0430.

⁷ COM(2016)0029.

⁸ COM(2018)0036.

⁹ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/64308>

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie wdrażania zaleceń Parlamentu z 2010 r. w sprawie norm społecznych i środowiskowych, praw człowieka i odpowiedzialności biznesu¹ ,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2017 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie² ,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie inicjatywy przewodniej UE dotyczącej przemysłu konfekcyjnego³ ,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie stanu wdrożenia porozumienia na rzecz zrównoważoności w Bangladeszu⁴,
- uwzględniając dobrowolne porozumienia o partnerstwie z poszczególnymi państwami, takie jak porozumienie na rzecz zrównoważoności zawarte z Bangladeszem i inicjatywa na rzecz praw pracowniczych w Mjanmie,
- uwzględniając wspólną strategię UE i państw członkowskich z 2007 r. pt. „Unijna strategia pomocy na rzecz wymiany handlowej – zwiększenie wsparcia dla krajów rozwijających się w zakresie potrzeb związanych z handlem”,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ, które mają zostać zrealizowane do 2030 r.,
- uwzględniając podstawowe konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) w sprawie pracy dzieci, pracy przymusowej, dyskryminacji oraz wolności związkowej i rokowań zbiorowych,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie UE i odpowiedzialnych globalnych łańcuchów wartości,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wpływu międzynarodowych i unijnych politycznych strategii handlowych na globalne łańcuchy wartości⁵,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu, a także art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji⁶,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie przedstawione przez Komisję Spraw Zagranicznych i Komisję Rozwoju (A8-0090/2019),

A. mając na uwadze, że UE jako pierwsza wdrożyła system GSP w 1971 r. w następstwie

¹ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 19.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0515.

³ Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 100.

⁴ Dz.U. C 331 z 18.9.2018, s. 100.

⁵ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 33.

⁶ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/organes/conf_pres_groupes/proces_verbal/2002/12-12/CPG_PV\(2002\)12-12\(ANN01\)_EN.doc](http://www.europarl.europa.eu/RegData/organes/conf_pres_groupes/proces_verbal/2002/12-12/CPG_PV(2002)12-12(ANN01)_EN.doc)

zalecenia Konferencji Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD), zgodnie z którym kraje uprzemysłowione przyznawałyby krajom rozwijającym się ogólne, jednostronne i niedyskryminacyjne preferencje handlowe, pomagając im w ten sposób osiągać dodatkowe przychody dzięki handlowi międzynarodowemu, w staraniach na rzecz ograniczenia ubóstwa, propagowania dobrych rządów i promowania zrównoważonego rozwoju;

- B. mając na uwadze, że art. 207 TFUE stanowi, iż polityka handlowa UE musi się opierać na zasadach i celach polityki zewnętrznej UE oraz propagować wartości będące podstawą Unii, zgodnie z art. 2 TUE, a także przyczyniać się do osiągnięcia celów wymienionych w art. 21 TUE, takich jak umacnianie demokracji i praworządności, poszanowanie praw człowieka oraz podstawowych wolności i praw, równe traktowanie, poszanowanie godności ludzkiej oraz ochrona środowiska i praw socjalnych;
- C. mając na uwadze, że w swoich konkluzjach rzecznik praw obywatelskich UE stwierdziła, co następuje: dobra administracja oznacza przestrzeganie i szanowanie praw podstawowych; gdzie się nie szanuje praw podstawowych, tam nie może być dobrej administracji; instytucje i organy UE zawsze muszą zwracać uwagę na zgodność ich działań z prawami podstawowymi, a także powinny dążyć do promowania praw człowieka w krajach partnerskich;
- D. mając na uwadze, że obecny system GSP ustanowiono na mocy rozporządzenia (UE) nr 978/2012 z 25 października 2012 r., przyjętego na podstawie art. 207 TFUE zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, w ramach której Parlament Europejski po raz pierwszy wystąpił w roli współprawodawcy w odniesieniu do rozporządzenia w sprawie GSP;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 40 rozporządzenia w sprawie GSP Komisja ma przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania rozporządzenia w sprawie GSP pięć lat po jego przyjęciu, które to sprawozdanie powinno zostać uwzględnione podczas opracowywania kolejnego rozporządzenia w sprawie GSP, które ma zostać przyjęte do 2022 r.; mając na uwadze, że rozporządzenie to obowiązuje od 1 stycznia 2014 r.; mając na uwadze, że przeprowadzono gruntowną niezależną ocenę funkcjonowania obecnego rozporządzenia w celu uzyskania informacji na potrzeby prowadzonego przez Komisję przeglądu oraz sporządzono wykaz konkretnych zaleceń;
- F. mając na uwadze, że system zawiera trzy rozwiązania: ogólny system GSP, system zachęt GSP Plus oraz system „wszystko oprócz broni” (EBA); mając na uwadze, że kraje korzystające ze standardowego systemu GSP – obecnie 18 krajów – korzystają z obniżonych ceł na 66% wszystkich kategorii produktów UE; mając na uwadze, że osiem krajów korzystających z systemu GSP Plus wywozi około 66% wszystkich kategorii produktów bezcłowo w zamian za zobowiązanie do skutecznego wdrożenia 27 podstawowych konwencji międzynarodowych obejmujących prawa pracownicze, prawa człowieka, dobre rządy i kwestie środowiskowe; mając na uwadze, że 49 najsłabiej rozwiniętym krajom przyznano w ramach rozwiązania EBA podlegającego systemowi GSP bezcłowy dostęp do rynku UE dla wszystkich produktów, z wyjątkiem broni i amunicji; mając na uwadze, że wszystkie kraje korzystające są związane międzynarodowymi konwencjami w dziedzinie praw człowieka i praw pracowniczych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie GSP, podczas gdy kraje korzystające z systemu

- GSP Plus są również związane międzynarodowymi konwencjami dotyczącymi środowiska i dobrych rządów; mając na uwadze, że jedynie system GSP Plus przewiduje zorganizowany dialog, w ramach którego ocenia się skuteczność wdrażania tych konwencji przez kraje korzystające; mając na uwadze, że kraje korzystające z systemu GSP muszą być również zdolne do wdrożenia międzynarodowych standardów i norm, w tym do opracowania, wdrożenia i egzekwowania odpowiedniego ustawodawstwa, zwłaszcza w zakresie budowy państwa prawa i zwalczania korupcji;
- G. mając na uwadze, że głównymi celami reformy systemu GSP z 2012 r. było lepsze skoncentrowanie się na krajach potrzebujących, czyli krajach najsłabiej rozwiniętych oraz innych krajach o niskim i średnim niższym dochodzie, a także dalsze propagowanie podstawowych zasad zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów oraz poprawa stabilności i przewidywalności i zwiększenie pewności dla podmiotów gospodarczych;
- H. mając na uwadze, że kilka międzynarodowych konwencji, wytycznych i zasad ma na celu zapobieganie naruszeniom praw człowieka; mając na uwadze, że zwłaszcza kraje korzystające z systemu GSP mają obowiązek wdrożenia tych wytycznych oraz stworzenia odpowiednich warunków prawnych i ekonomicznych dla funkcjonowania przedsiębiorstw i ich uczestnictwa w globalnych łańcuchach dostaw;
- I. mając na uwadze, że UE powinna jeszcze skuteczniej reagować na dumping społeczny i środowiskowy oraz nieuczciwą konkurencję i nieuczciwe praktyki handlowe, a także zagwarantować równe warunki działania;
- J. mając na uwadze, że w strefach przetwórstwa wywozowego kilku krajów nie obowiązują krajowe przepisy pracy, co uniemożliwia korzystanie z pełni praw w zakresie działalności związkowej i dochodzenia roszczeń na drodze prawnej; mając na uwadze, że stanowi to naruszenie podstawowych norm MOP i może skutkować dalszymi negatywnymi konsekwencjami dla praw człowieka;
- K. mając na uwadze, że równouprawnienie płci we wszystkich strategiach politycznych UE zostało wyraźnie zapisane w art. 8 TFUE; mając na uwadze, że umowy handlowo-inwestycyjne mają zazwyczaj inny wpływ na kobiety i na mężczyzn ze względu na strukturalny brak równouprawnienia płci; mając na uwadze, że według MOP w 2012 r. 21 mln ludzi na świecie (z tego 55% to kobiety i dziewczęta) było ofiarami pracy przymusowej, co w 90% przypadków miało miejsce w sektorze prywatnym;
- L. mając na uwadze, że art. 19 ust. 6 rozporządzenia w sprawie GSP nakłada na Komisję obowiązek uwzględniania „wszystkich istotnych informacji” przy określaniu, czy kraje korzystające z systemu GSP należycie wypełniają zobowiązania w zakresie praw człowieka, w tym informacji przekazywanych przez społeczeństwo obywatelskie; mając na uwadze, że zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych we wdrażanie systemu GSP może zwiększyć legitymizację i skuteczność wspólnej polityki handlowej UE;
- M. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie GSP umożliwia UE zawieszenie preferencji w przypadku najpoważniejszych naruszeń praw człowieka w oparciu o rozdział V art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie GSP, które stanowi, że preferencyjne traktowanie może zostać tymczasowo wstrzymane z różnych powodów,

w tym z powodu systematycznego naruszania zasad ustanowionych w konwencjach wymienionych w załączniku VIII część A;

- N. mając na uwadze, że Komisja wszczęła taką procedurę w przypadku Kambodży i wszczyna dochodzenie w przypadku Mjanmy z powodu łamania praw człowieka, co może zakończyć się usunięciem tych krajów z systemu „wszystko oprócz broni”;

Główne wnioski i zalecenia

1. z zadowoleniem przyjmuje śródkresową ocenę stosowania obecnego rozporządzenia w sprawie GSP i ocenę tego, czy wyznaczone w nim cele mogą zostać osiągnięte; z zadowoleniem przyjmuje, że nowe rozporządzenie przyczyniło się do zwiększenia wywozu w przypadku beneficjentów programu „wszystko oprócz broni” i GSP Plus, co stanowi ważny wkład na rzecz eliminacji ubóstwa;
2. z zadowoleniem zauważa, że wartość przywozu do UE w 2016 r. w ramach systemu GSP wyniosła 62,6 mld EUR (tendencja wzrostowa), w następującym podziale: 31,6 mld EUR w przypadku beneficjentów standardowych preferencji w ramach GSP, około 7,5 mld EUR w przypadku beneficjentów GSP Plus i 23,5 mld EUR w przypadku beneficjentów EBA (dane Eurostatu z września 2017 r.);
3. przypomina, że GSP pomaga gałęziom przemysłu w krajach rozwijających się przezwyciężać trudności napotymane na rynkach eksportowych ze względu na wysokie koszty początkowe; przypomina, że według UNCTAD celem GSP jest zwiększenie przychodów z eksportu, promowanie uprzemysłowienia krajów rozwijających się i w konsekwencji krajów najslabiej rozwiniętych oraz przyspieszenie ich wzrostu w celu wyeliminowania ubóstwa;
4. podkreśla, że GSP Plus jest kluczowym instrumentem polityki handlowej UE, który ułatwia dostęp do rynku i któremu towarzyszy rygorystyczny mechanizm monitorowania w celu promowania praw człowieka i praw pracowniczych, ochrony środowiska i dobrych rządów w podatnych na zagrożenia krajach rozwijających się;
5. zauważa, że obecne rozporządzenie w sprawie GSP obowiązuje od trzech lat, od rozpoczęcia procesu oceny śródkresowej, w ramach którego zidentyfikowano już elementy, których zreformowanie należy wziąć pod uwagę, opracowując kolejne rozporządzenie w sprawie GSP; przyjmuje z zadowoleniem zalecenia zawarte w sprawozdaniu końcowym z oceny śródkresowej;
6. podkreśla, że system GSP stanowiący element polityki handlowej UE musi opierać się na zasadach polityki zewnętrznej UE (skuteczność, przejrzystość i wartości), zgodnie z art. 21 TUE; podkreśla, że art. 208 TFUE ustanawia zasadę spójności polityki na rzecz rozwoju oraz uznaje likwidację ubóstwa za główny cel; zwraca uwagę, że w komunikacie Komisji pt. „Handel z korzyścią dla wszystkich” potwierdza się te zasady;
7. uznaje fakt, że GSP Plus odgrywa ważną rolę w promowaniu międzynarodowych norm praw pracowniczych, praw człowieka, dobrych rządów i ochrony środowiska w krajach z niego korzystających, ponieważ nie tylko oferuje zachęty do zgodności z tymi normami, lecz także ustanawia platformę regularnego dialogu w obszarach, których dotyczą konwencje, oraz promuje zaangażowanie w znaczące reformy;
8. przyznaje, że system GSP przyniósł korzyści gospodarcze krajom korzystającym i UE,

gdyż doprowadził do zwiększenia wywozu do UE i poprawy stopnia wykorzystania preferencji przez kraje korzystające z EBA i systemu GSP Plus; wzywa UE do podjęcia działań na rzecz pogłębienia wiedzy na temat zasad systemu GSP w krajach korzystających w celu promowania jeszcze lepszego wykorzystania tego systemu; zwraca się do Komisji o dokonanie w miarę możliwości oceny rozłożenia korzyści wynikających z systemu GSP w oparciu o dostępne dane; zauważa, że w niektórych przypadkach wzrost wielkości wywozu i poprawa możliwości gospodarczych pośrednio miały również niezamierzony negatywny wpływ na prawa podstawowe i rozwój społeczny, gdyż prowadziły np. do masowego wykupu gruntów rolnych lub nieprzestrzegania praw pracowniczych; dlatego podkreśla, że preferencje handlowe muszą skutkować wdrożeniem konwencji międzynarodowych i reform, aby programy GSP nie prowadziły do zwiększenia skali dumpingu środowiskowego i społecznego;

9. z zadowoleniem przyjmuje uproszczony mechanizm dostępu do systemu GSP Plus, który czyni go bardziej atrakcyjnym dla krajów korzystających ze standardowego systemu GSP; podkreśla, że wiele krajów kandydujących do systemu GSP Plus ratyfikowało kilka konwencji międzynarodowych niezbędnych do przystąpienia do GSP Plus; podkreśla, że skuteczniejsze, stałe i systematyczne monitorowanie procesu wdrażania ma pierwszorzędne znaczenie; jest ono możliwe poprzez zacieśnianie współpracy między wszystkimi podmiotami z myślą o sprawniejszym gromadzeniu informacji i dogłębniejszych analizach dzięki wykorzystaniu wszystkich dostępnych informacji i zasobów, takich jak sprawozdania międzynarodowych organów monitorujących, w tym ONZ, MOP i OECD, oraz dzięki bezpośredniemu zaangażowaniu w ten proces społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych; podkreśla, że jest to niezbędne, aby w pełni wykorzystać potencjał systemu GSP Plus w zakresie poprawy sytuacji w obszarze praw pracowniczych, propagowania równouprawnienia płci oraz zniesienia pracy dzieci i pracy przymusowej poprzez skuteczne wdrożenie 27 konwencji;
10. apeluje do Komisji, by w ramach kontaktów z krajami korzystającymi z systemu GSP Plus oraz w ramach intensywniejszej współpracy w oparciu o zasadę „wszystko oprócz broni” zajęła się kwestią kurczącej się przestrzeni dla społeczeństwa obywatelskiego i ochroną zagrożonych obrońców praw człowieka, ponieważ kwestie te są bezpośrednio związane z zobowiązaniami prawnymi wynikającymi z Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz z odpowiednich postanowień najważniejszych konwencji MOP, zgodnie z komunikatem Komisji „Handel z korzyścią dla wszystkich”; zwraca się ponadto do Komisji o zbadanie innych możliwości ustrukturyzowanego, formalnego i niezależnego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego, przedstawicieli związków zawodowych i sektora prywatnego, gdyż mogłoby to przyczynić się do wzmocnienia procesu monitorowania;
11. podkreśla, że ogólnie wydaje się, iż system GSP stworzył zachęty do ratyfikacji konwencji międzynarodowych, a zatem stworzył lepsze ramy dla dalszego postępu; podkreśla znaczenie wprowadzenia kompleksowych środków gwarantujących, że system GSP będzie umacniał pozytywne zmiany w zakresie ochrony środowiska; zaleca dodanie porozumienia paryskiego do wykazu 27 podstawowych konwencji międzynarodowych, których kraje korzystające z systemu GSP Plus muszą przestrzegać; podkreśla, że w krajach beneficjentach jest jeszcze wiele do zrobienia, aby osiągnąć model zrównoważonego rozwoju;

12. uznaje postępy w skutecznym wdrażaniu, osiągnięte dzięki szerszemu monitorowaniu i zacieśnieniu dialogu między UE a krajami beneficjentami, zwłaszcza jeżeli chodzi o monitorowanie wdrażania 27 podstawowych konwencji; podkreśla potrzebę lepszej koordynacji między Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, delegaturami UE, misjami dyplomatycznymi państw członkowskich, rządami krajów beneficjentów, organizacjami międzynarodowymi, przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, aby poprawić gromadzenie informacji i pogłębić analizę monitorowania; zaleca, w miarę możliwości, większą przejrzystość i lepszą komunikację między współustawodawcami a zainteresowanymi stronami w procesie wycofywania z systemu GSP, w szczególności w ramach postępowania dochodzeniowego Komisji;
13. zauważa, że ratyfikacja odpowiednich konwencji oraz postępy w skutecznym ich wdrażaniu to ważne punkty odniesienia, jeżeli chodzi o osiągnięcie niezbędnych postępów w ramach systemu; zwraca się do Komisji o zadbanie o to, aby działania podejmowane z myślą o skutecznym monitorowaniu wdrażania konwencji przez kraje beneficjentów były w pełni zgodne z krajowymi dokumentami strategicznymi, by zapewnić spójność i jednolitość polityki oraz uwzględnianie problematyki praw człowieka w polityce handlowej;
14. podkreśla potrzebę nieustającego zaangażowania i dalszej poprawy przejrzystości w kontekście monitorowania systemu GSP Plus, a jednocześnie dbania o to, aby w ramach tego dialogu UE mogła w pełni utrzymać swój wpływ na kraje beneficjentów, zwłaszcza jeżeli chodzi o bilans wyników; apeluje do Komisji o rozważenie dalszych kroków w tej dziedzinie oraz z myślą o dialogu prowadzonym z krajami beneficjentami, aby poprawić przejrzystość i skuteczność programu oraz nadzór nad nim;
15. uważa, że wszelkie decyzje o zawieszeniu preferencji muszą być całkowicie zgodne z celem nadrzędnym, jakim jest ograniczenie ubóstwa, a także podkreśla, że akty prawa wtórnego UE muszą być zarówno projektowane, jak i interpretowane zgodnie z prawem pierwotnym UE i ogólnymi zasadami prawa UE w odniesieniu do tej kwestii; podkreśla zatem potrzebę utrzymania obecnego ukierunkowanego podejścia do kwestii wycofania preferencji taryfowych oraz dbania o to, aby wycofywanie preferencji ograniczało się do określonych sektorów i odbywało się w sposób gwarantujący, że negatywne skutki odczuwane przez lokalną społeczność będą ograniczone do minimum; wzywa Komisję do stopniowego wycofywania preferencji handlowych lub, w odpowiednich przypadkach, innych środków w zakresie wycofywania objętych ustalonym harmonogramem; podkreśla również, że wycofanie preferencji handlowych powinno być postrzegane jako ostateczny środek stosowany jedynie w przypadku poważnych niedociągnięć w skutecznym wdrażaniu międzynarodowych konwencji oraz w sytuacji wyraźnego braku woli i zaangażowania ze strony kraju beneficjenta w rozwiązanie problemu owych niedociągnięć; jednocześnie podkreśla warunkowy charakter stosowanych systemów oraz zasadę, że ustalone warunki należy egzekwować, aby zachować wiarygodność każdego systemu i zagwarantować podejmowanie działań w przypadku poważnych i systematycznych naruszeń postanowień konwencji;
16. przyjmuje z zadowoleniem niedawne decyzje Komisji, by rozpocząć proces wycofania preferencji EBA wobec Kambodży oraz by wysłać nadzwyczajną misję UE wysokiego szczebla do Mjanmy w odpowiedzi na sytuację w dziedzinie praw człowieka w obu tych krajach; oczekuje od Komisji, że będzie szczegółowo informować Parlament o

dalszych krokach i angażować go w te kroki, także w odniesieniu do zawieszania preferencji;

17. zauważa, że liczba krajów korzystających znacznie się zmniejszyła z powodu zreformowanych kryteriów kwalifikowalności, co w połączeniu ze znoszeniem preferencji w odniesieniu do produktów doprowadziło do ogólnego spadku wielkości przywozu do UE z krajów korzystających z systemu GSP; uznaje, że reformy te umożliwiają skoncentrowanie preferencji na krajach najbardziej potrzebujących; zwraca się do Komisji o zagwarantowanie spójności i zbieżności między systemem GSP a systemem umów o wolnym handlu w ocenie skutków na potrzeby następnego rozporządzenia w celu utrzymania centralnej roli systemu GSP dla krajów rozwijających się w polityce handlowej UE; w związku z tym zauważa, że kraje korzystające z EBA zmagają się z coraz większą presją konkurencyjną wywieraną przez kraje, które zawarły umowy o wolnym handlu z UE; zauważa ponadto, że niektóre kraje monitorowane wcześniej w ramach systemu GSP Plus są obecnie związane postanowieniami umów o wolnym handlu zawierających rozdziały dotyczące handlu i zrównoważonego rozwoju, które powinny być skuteczne i egzekwowalne;
18. ubolewa, że zwłaszcza w przypadku 29 krajów objętych rozwiązaniem EBA system GSP nie doprowadził do żadnych zmian oraz że w niektórych przypadkach spowodował pogorszenie ich profilu dywersyfikacji eksportowej na poziomie produktu; wyraża również ubolewanie, że system ten nie przyczynił się w wystarczającym stopniu do dywersyfikacji gospodarczej; wzywa do podjęcia dalszych środków w celu zwiększenia dywersyfikacji wywozu z krajów korzystających z systemu GSP; wyraża ubolewanie, że jak się wydaje, dywersyfikacja wśród krajów korzystających została utrudniona w wyniku usunięcia możliwości kumulacji z krajami, które nie są już objęte systemem GSP, ponieważ kraje te nie mogą już korzystać z reguł pochodzenia mających zastosowanie do krajów korzystających z systemu GSP; stanowczo domaga się ponownego wprowadzenia tej możliwości, zwłaszcza dla krajów w najtrudniejszym położeniu; zauważa znaczne obniżenie współczynnika dywersyfikacji wywozu na wszystkich poziomach sektorowych w przypadku krajów korzystających ze standardowego systemu GSP; ponadto wzywa Komisję do rozważenia możliwości zreformowania i rozszerzenia wykazu produktów, które mają być objęte rozporządzeniem, w szczególności w odniesieniu do półproduktów i produktów gotowych, oraz, w razie potrzeby, do złagodzenia reguł pochodzenia dla krajów w najtrudniejszym położeniu; zachęca również kraje korzystające z systemu GSP do wprowadzenia skutecznych środków mających na celu dywersyfikację produktową; w związku z tym podkreśla potrzebę stworzenia dostępu do wiedzy i technologii w celu dywersyfikacji produktowej, tak aby wyroby eksportowe mogły utrzymać się na rynku w warunkach globalnej konkurencji, zwłaszcza w Europie;
19. wzywa kraje korzystające z systemu GSP do wprowadzenia i skutecznego wdrożenia środków prawnych mających na celu ochronę własności intelektualnej;
20. z zadowoleniem przyjmuje, że wskaźnik wykorzystania preferencji w przypadku beneficjentów EBA jest wysoki; podkreśla znaczenie budowania zdolności w krajach korzystających w celu wsparcia ich w czerpaniu jak największych korzyści z systemu; wzywa w związku z tym do skuteczniejszego wykorzystania środków w ramach pomocy na rzecz wymiany handlowej; jest zdania, że należy rozważyć włączenie usług do kolejnego rozporządzenia w sprawie GSP w celu dalszego wspierania większej

dywersyfikacji; ponadto podkreśla w tym kontekście znaczenie podejścia opartego na współdziałaniu przedsiębiorstw; wzywa do utworzenia sektorowych, wielostronnych platform i narzędzi internetowych skupiających przedsiębiorstwa eksportujące pochodzące z krajów korzystających z systemu GSP, przedsiębiorstwa importujące pochodzące z UE oraz potencjalnych nowych uczestników z obu stron – tych, którzy obecnie nie eksportują ani nie importują – w celu wymiany najlepszych praktyk i pogłębienia wiedzy na temat zasad systemu GSP oraz warunków i perspektyw gospodarczych, jakie ten system oferuje;

21. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie pierwszego dochodzenia w sprawie środków ochronnych na podstawie rozporządzenia i uważa, że klauzula ta powinna zapewnić ochronę interesów finansowych, gospodarczych, społecznych i środowiskowych UE; podkreśla, że kiedy oferuje się preferencje w odniesieniu do produktów wrażliwych, należy umożliwić ich specjalne traktowanie, aby uniknąć zagrożeń dla pewnych sektorów;
22. podkreśla, że wszystkie części terytorium krajów beneficjentów, w tym strefy przetwórstwa wywozowego, są objęte systemem i podlegają zobowiązaniom wynikającym z ratyfikacji odpowiednich konwencji; apeluje do krajów beneficjentów o skuteczne wdrożenie norm pracy oraz wzywa Komisję do zajęcia się problemem nieprzestrzegania norm MOP, w tym norm dotyczących rokowań zbiorowych i wolności zrzeszania się w strefach przetwórstwa wywozowego usytuowanych w obecnych i potencjalnych krajach korzystających, a także do wyeliminowania wszelkich wyłączeń; wzywa Komisję do zbadania sposobów zagwarantowania, że produkty pochodzące ze stref przetwórstwa wywozowego nie będą objęte systemem preferencji handlowych, jeżeli są wyłączone z ustawodawstwa krajowego i naruszają stosowne konwencje międzynarodowe;
23. podkreśla, że dzięki systemowi GSP sektor przedsiębiorstw stał się bardziej dynamiczny oraz doszło do pewnego wzmocnienia pozycji gospodarczej kobiet i do zwiększenia liczby kobiet wśród siły roboczej, zwłaszcza w gałęziach przemysłu krajów eksportujących, które prowadzą wymianę handlową z UE; podkreśla w tym kontekście, że ważne jest stworzenie odpowiedniego środowiska biznesowego, w którym kobiety będą mogły wykorzystać nowe umiejętności i doświadczenia, aby móc awansować na wyższe stanowiska w strukturach przedsiębiorstw lub zakładać własne, nowe przedsiębiorstwa; niemniej jednak zauważa, że kobiety w dalszym ciągu są dyskryminowane oraz wyraża zaniepokojenie warunkami pracy kobiet, zwłaszcza w branży tekstylnej i odzieżowej; ponownie zwraca uwagę na rezolucję Parlamentu z 27 kwietnia 2017 r. w sprawie inicjatywy przewodniej UE dotyczącej przemysłu konfekcyjnego¹ oraz apeluje do Komisji o podjęcie stosownych działań w odpowiedzi na zawarte w niej postulaty;
24. z zadowoleniem przyjmuje wpływ, jaki system GSP wywiera na wprowadzanie czystszych i bezpieczniejszych technologii oraz na dobrowolne inicjatywy w zakresie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw, co ma bezpośredni pozytywny wpływ na pracowników i środowisko; uważa, że należy zaplanować środki mające na celu dalsze wspieranie tego rozwoju i jego wiarygodną ocenę; w związku z tym dostrzega potrzebę znalezienia równowagi między działaniami regulacyjnymi a dobrowolnymi

---

¹ Dz.U. C 298 z 23.8.2018, s. 100.

inicjatywami w zakresie należytej staranności przedsiębiorstw oraz apeluje do Komisji do zbadania możliwości wprowadzenia zobowiązań w zakresie należytej staranności;

25. uważa, że UE powinna zapewnić spójność polityki poprzez zachęcanie innych podmiotów międzynarodowych, takich jak przedsiębiorstwa wielonarodowe, by brały pełny udział w poprawie praw człowieka i praw socjalnych oraz norm środowiskowych na całym świecie, zwłaszcza poprzez zobowiązanie podmiotów gospodarczych do wprowadzenia praktyk należytej staranności zgodnie z wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka; wzywa Komisję do wykazania się przywództwem w celu zapewnienia przestrzegania praw człowieka i praw pracowniczych w globalnych łańcuchach wartości oraz do złożenia sprawozdania z wdrożenia rezolucji Parlamentu z 2016 r. w sprawie wdrażania jego zaleceń dotyczących norm społecznych i środowiskowych, praw człowieka i odpowiedzialności biznesu, w tym jego apelu o włączenie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw do rozporządzenia oraz o reformę zasad WTO, by wprowadzić wymogi dotyczące należytej staranności i przejrzystości w odniesieniu do łańcuchów dostaw w oparciu o wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka;
26. przypomina, że w imię spójności ze strategiami politycznymi innych podmiotów międzynarodowych, takich jak przedsiębiorstwa międzynarodowe, UE musi zachęcać do pełnego angażowania się na rzecz większego poszanowania praw człowieka, praw dziecka, praw socjalnych, praw środowiskowych i zdrowia publicznego na całym świecie; wzywa UE do zapewnienia poszanowania praw człowieka w prawie pracy w globalnych łańcuchach wartości, tj. w całym łańcuchu dostaw;
27. apeluje do Komisji, aby w kontekście następnej wersji rozporządzenia w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych zbadała możliwość wprowadzenia dodatkowych preferencji taryfowych dla wyrobów produkowanych w udokumentowany zrównoważony sposób; jest zdania, że towary powinny być dobrowolnie poddawane certyfikacji pod względem zrównoważonego sposobu produkcji, a przy przywozie do UE należałoby przedstawić odpowiednie dokumenty;
28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

22.1.2019

OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie wdrożenia rozporządzenia nr 978/2012 w sprawie GSP (2018/2107(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Pier Antonio Panzeri

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) zobowiązuje UE do zapewnienia spójności między różnymi dziedzinami jej działań zewnętrznych, włącznie z polityką handlową i polityką w dziedzinie praw człowieka, co wzajemnie zwiększa potencjalną skuteczność tych polityk; mając na uwadze, że art. 3 TUE stanowi, że UE działa m.in. na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego, wyeliminowania ubóstwa i ochrony praw człowieka;
- B. mając na uwadze, że polityka handlowa UE powinna przyczyniać się do propagowania wartości określonych w art. 2 TUE, na których opiera się Unia, oraz do osiągnięcia celów wymienionych w art. 21 TUE, takich jak umacnianie demokracji i praworządności, poszanowanie praw człowieka oraz podstawowych wolności i praw, równe traktowanie, poszanowanie godności ludzkiej oraz ochrona środowiska i praw socjalnych; mając na uwadze, że ogólny system preferencji handlowych (GSP), GSP Plus i „wszystko oprócz broni” (EBA) mogą być podstawowymi narzędziami umożliwiającymi utrzymanie tych wartości, oraz mając na uwadze, że istotne jest, aby były one skutecznie wdrażane i monitorowane;
- C. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie wdrażania swych zaleceń z 2010 r. w sprawie norm społecznych i środowiskowych, praw

człowieka i odpowiedzialności biznesu¹ Parlament zaproponował włączenie do rozporządzenia w sprawie GSP (zwanego dalej „rozporządzeniem”) społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, zagwarantowanie przestrzegania przez korporacje międzynarodowe praw człowieka i praw pracowniczych, a także reformę zasad WTO, by wprowadzić wymogi dotyczące należytej staranności i przejrzystości w odniesieniu do łańcuchów dostaw w oparciu o wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka;

- D. mając na uwadze, że GSP stał się instrumentem wywierania presji politycznej przez Unię Europejską i państwa członkowskie, aby uzyskać poparcie państw trzecich w różnych kwestiach z zakresu polityki międzynarodowej; mając na uwadze, że Unia Europejska powinna wspierać inne modele stosunków handlowych oparte na równości stron;
1. stwierdza, że GSP okazał się ważnym narzędziem promowania i ochrony podstawowych praw człowieka i zasad zrównoważonego rozwoju; przyjmuje z zadowoleniem uznanie potrzeby zwiększenia przejrzystości i odpowiedzialności przez znaczące uczestnictwo społeczeństwa obywatelskiego i innych podmiotów, takich jak partnerzy społeczni, Parlament i Rada, w monitorowaniu skutecznej realizacji zobowiązań w obszarze praw człowieka w ramach systemu GSP Plus; apeluje o usystematyzowany mechanizm monitorowania, który powinien mieć również zastosowanie do ogólnego rozwiązania GSP i EBA, by zapewnić zgodność z odpowiednimi konwencjami GSP; apeluje do Komisji, by rozważyła trwalsze struktury zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego, takie jak utworzenie wspólnych komisji nadzorczych lub krajowych grup doradczych z udziałem lokalnego społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka i przedstawicieli związków zawodowych;
  2. przypomina o znaczeniu dalszej współpracy z właściwymi organizacjami międzynarodowymi i organami monitorującymi ustanowionymi na mocy właściwych konwencji, takich jak konwencje MOP, OECD i ONZ, a także wspierania lokalnych organizacji pozarządowych, które odgrywają rolę w obronie interesów społeczności zmarginalizowanych, w tym osób niepełnosprawnych;
  3. podkreśla, że podczas monitorowania i oceny GSP Plus należy wziąć pod uwagę sprawozdania międzynarodowych organów monitorowania, takich jak ONZ, MOP i międzynarodowe organizacje pozarządowe, oraz ich zalecenia dla poszczególnych państw wynikające z każdej konwencji, a także należy upewnić się, że rozporządzenie jest skutecznie monitorowane;
  4. ubolewa, że bilanse wyników stosowane do monitorowania krajów korzystających z GSP Plus nadal poufne; wzywa Komisję do publicznego udostępnienia ocen kwalifikowalności do GSP Plus i bilansów wyników w celu zwiększenia przejrzystości systemu i nadzoru nad nim;
  5. uznaje fakt, że GSP Plus odgrywa ważną rolę w promowaniu międzynarodowych norm praw pracowniczych, praw człowieka, dobrych rządów i ochrony środowiska w krajach z niego korzystających, ponieważ nie tylko oferuje zachęty do zgodności z tymi normami, lecz także ustanawia platformę regularnego dialogu w obszarach, których

---

¹ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 19.

dotyczą konwencji, oraz promuje zaangażowanie w znaczące reformy;

6. przypomina potencjał systemu GSP Plus w zakresie poprawy sytuacji w obszarze praw człowieka, zrównoważonego rozwoju i dobrego rządzenia, w tym praw pracowniczych, zniesienia pracy dzieci i pracy przymusowej, propagowania równouprawnienia płci, ograniczonego stosowania kary śmierci, w ramach którego przestrzega się wszystkich zobowiązań określonych w międzynarodowych konwencjach, praw obywatelskich i politycznych, wolności wyznania i wolności wypowiedzi oraz ochrony środowiska; przypomina, że pełny potencjał systemu można osiągnąć wyłącznie wówczas, gdy poprawione zostaną wymagania w zakresie sprawozdawczości i mechanizmy monitorowania skutecznej realizacji zobowiązań wynikających z 27 konwencji wymaganych do przyznania preferencji handlowych w ramach GSP Plus, a zachęcić w postaci preferencji handlowych będą towarzyszyły inne środki wsparcia w oparciu o wszystkie informacje potrzebne do oceny zgodności z wiążącymi zobowiązaniami; podkreśla potrzebę przeprowadzenia oceny skutków w zakresie praw człowieka i praw pracowniczych w porozumieniu ze społeczeństwem obywatelskim;
7. wzywa Komisję, by zacieśniła współpracę z państwami beneficjentami, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ), delegaturami UE, misjami dyplomatycznymi państw członkowskich, organizacjami międzynarodowymi, przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, aby poprawić gromadzenie informacji i pogłębić analizę monitorowania, i w rezultacie uzyskać przejrzystą ocenę wdrożenia wszystkich aspektów systemu;
8. zwraca się o włączenie Konwencji nr 169 MOP dotyczącej ludności tubylczej i plemiennej do podstawowych wiążących konwencji, od których przestrzegania zależy przyznanie preferencji handlowych;
9. podkreśla, że w wielu państwach beneficjentach postępy na poziomie wdrażania nie nadążają jeszcze za postęпами na poziomie ustawodawstwa;
10. podkreśla, że lokalne powiązania organizacji pozarządowych mają kluczowe znaczenie dla skutecznego egzekwowania interesów i apeluje do Komisji, by w bilansach wyników i dialogach w ramach GSP Plus kwestie kurczącej się przestrzeni dla społeczeństwa obywatelskiego badała z zastosowaniem obiektywnych kryteriów, oraz zajęła się kwestiami zagrożeń dla niezależnych związków zawodowych, zagrożeń i gróźb, z którymi mierzą się obrońcy praw człowieka, oraz przeszkód w finansowaniu przez UE organizacji pozarządowych, ponieważ kwestie te są bezpośrednio związane ze zobowiązaniami prawnymi wynikającymi z Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz z odpowiednich postanowień najważniejszych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy; wzywa ponownie Komisję do dalszego finansowania inicjatyw społeczeństwa obywatelskiego, które monitorują wdrażanie tego systemu;
11. podkreśla, że obrońcy praw człowieka powinni móc wykonywać swoje zadania swobodnie i bez przeszkód, a także że w poziomach referencyjnych na potrzeby oceny zgodności z GSP Plus należy uwzględnić warunki, w jakich wykonują oni swoje obowiązki;
12. zaleca, by w ramach przeglądu rozporządzenia rozszerzyć konwencje obecnie

wymienione w ramach GSP Plus na kraje korzystające z EBA i GSP; ponawia swój apel o umieszczenie Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego na liście konwencji wymaganych do uzyskania statusu GSP Plus;

13. przypomina o znaczeniu ustanowienia wyraźnych poziomów referencyjnych odnoszących się do problemów i niedociągnięć każdego kraju w celu oceny skutecznego wdrażania 27 międzynarodowych konwencji oraz, w stosownych przypadkach, do ich systematycznego włączania do krajowych dokumentów strategicznych dotyczących praw człowieka, tak aby zapewnić spójność polityki;
14. apeluje o ustanowienie w ramach systemu GSP mechanizmu składania skarg i organu ds. skarg, które pozwolą wszystkim zainteresowanym stronom, w tym podmiotom lokalnym, składać skargi dotyczące domniemanych naruszeń praw pracowniczych i praw człowieka dokonanych przez państwa lub przedsiębiorstwa korzystające z preferencji handlowych na mocy rozporządzenia;
15. wzywa Komisję do zajęcia się normami pracy, w tym prawami dotyczącymi rokowań zbiorowych i wolności zrzeszania się, w strefach przetwórstwa wywozowego usytuowanych w obecnych i potencjalnych krajach korzystających; wzywa ponadto Komisję do zagwarantowania wyeliminowania odstępstw od ochrony praw pracowniczych w strefach przetwórstwa wywozowego oraz ustanowienia długoterminowego planu działania z zainteresowanymi krajami partnerskimi;
16. wyraża zaniepokojenie sprawozdaniami, zgodnie z którymi system GSP Plus przyczynia się do masowego wykupu i dzierżawy ziemi oraz innych naruszeń praw człowieka; apeluje do Komisji o skuteczne zajęcie się tymi negatywnymi skutkami i zapewnienie odpowiednich środków łagodzących i środków dochodzenia roszczeń;
17. popiera większe zaangażowanie krajów najslabiej rozwiniętych w ramach programu EBA w odniesieniu do zapobiegania poważnym i systematycznym naruszeniom praw człowieka oraz rozwiązywania tych problemów; apeluje w związku z tym o rozszerzenie systemu oceny programu EBA; uważa, że groźbie wycofania preferencji handlowych muszą towarzyszyć odpowiednie inicjatywy polityczne oraz pomoc w celu zapewnienia rzeczywistej zgodności z międzynarodowymi zobowiązaniami w dziedzinie praw człowieka ze strony krajów korzystających;
18. uważa, że każda decyzja o zawieszeniu preferencji musi być w pełni zgodna z nadrzędnym celem, jakim jest zmniejszenie ubóstwa, oraz że w przypadku wyboru metody częściowego zawieszenia preferencji powinna ona być opracowana w taki sposób, aby zminimalizować negatywne skutki dla ludności lokalnej; podkreśla, że wycofanie preferencji handlowych powinno być postrzegane jako ostateczny środek stosowany jedynie w przypadkach poważnych niedociągnięć w skutecznym wdrażaniu międzynarodowych konwencji oraz wyraźnego braku woli i zaangażowania ze strony kraju korzystającego z EBA w ich rozwiązanie;
19. przyjmuje z zadowoleniem niedawne decyzje Komisji, by rozpocząć proces wycofania preferencji EBA wobec Kambodży oraz by wysłać nadzwyczajną misję UE wysokiego szczebla do Mjanmy w odpowiedzi na sytuację w dziedzinie praw człowieka w obu tych krajach; oczekuje od Komisji, że będzie szczegółowo informować Parlament o dalszych krokach i angażować go w te kroki, także w odniesieniu do zawieszania

preferencji;

20. uważa, że UE powinna zapewnić spójność polityki poprzez zachęcanie innych podmiotów międzynarodowych, takie jak przedsiębiorstwa wielonarodowe, by brały pełny udział w poprawie praw człowieka i praw socjalnych oraz norm środowiskowych na całym świecie, nie tylko poprzez zobowiązanie podmiotów gospodarczych do wprowadzenia praktyk należytej staranności zgodnie z wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka; wzywa Komisję do wykazania się przywództwem w celu zapewnienia przestrzegania praw człowieka i praw pracowniczych w globalnych łańcuchach wartości oraz do złożenia sprawozdania z wdrożenia rezolucji Parlamentu z 2016 r. w sprawie wdrażania jego zaleceń dotyczących norm społecznych i środowiskowych, praw człowieka i odpowiedzialności biznesu, w tym jego apelu o włączenie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (CSR) do rozporządzenia oraz o reformę zasad WTO, by wprowadzić wymogi dotyczące należytej staranności i przejrzystości w odniesieniu do łańcuchów dostaw w oparciu o wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka;
21. apeluje do Komisji o ustanowienie międzyinstytucjonalnej grupy zadaniowej ds. przedsiębiorstw i praw człowieka oraz bezzwłoczne zainicjowanie prawodawstwa UE w sprawie obowiązkowej należytej staranności;
22. wzywa Komisję, by zmodyfikowała standardowy system GSP i program EBA w nowym rozporządzeniu w sprawie GSP po 2023 r. w celu stworzenia czarnej listy przedsiębiorstw zamierzających wywozić towary do UE, które są odpowiedzialne za poważne naruszenia praw człowieka;

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ**

Data przyjęcia	22.1.2019
Wynik głosowania końcowego	+: 50 -: 2 0: 6
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Michèle Alliot-Marie, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghezio, Klaus Buchner, James Carver, Aymeric Chauprade, Javier Couso Permuy, Arnaud Danjean, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Wajid Khan, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Alyn Smith, Jordi Solé, Dobromir Sośnierz, Dubravka Šuica, Charles Tannock, László Tőkés, Ivo Vajgl, Geoffrey Van Orden, Anders Primdahl Vistisen
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Asim Ademov, Doru-Claudian Frunzuliță, Elisabetta Gardini, Rebecca Harms, Patricia Lalonde, Juan Fernando López Aguilar, Antonio López-Istúriz White, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Janusz Zemke, Željana Zovko
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Norbert Erdős, Axel Voss, Martina Werner

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

50	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Ilhan Kyuchyuk, Patricia Lalonde, Jozo Radoš, Ivo Vajgl
ECR	Amjad Bashir, Ryszard Antoni Legutko, Charles Tannock, Anders Primdahl Vistisen
EFDD	Aymeric Chauprade
PPE	Asim Ademov, Michèle Alliot-Marie, Arnaud Danjean, Norbert Erdős, Michael Gahler, Elisabetta Gardini, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Ramona Nicole Mănescu, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Dubravka Šuica, László Tőkés, Axel Voss, Željana Zovko
S&D	Francisco Assis, Goffredo Maria Bettini, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Doru-Claudian Frunzuliță, Wajid Khan, Juan Fernando López Aguilar, Andrejs Mamikins, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Martina Werner, Janusz Zemke
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Rebecca Harms, Barbara Lochbihler, Alyn Smith, Jordi Solé, Bodil Valero

2	-
EFDD	James Carver
NI	Georgios Epitideios

6	0
ECR	Geoffrey Van Orden
ENF	Mario Borghezio
GUE/NGL	Javier Couso Permuy, Sabine Lösing, Marie-Christine Vergiat
NI	Dobromir Sośnierz

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

24.1.2019

OPINIA KOMISJI ROZWOJU

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 978/2012 w sprawie GSP (2018/2107(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Frank Engel

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje śródkresową ocenę unijnego ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP); z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowe rozporządzenie przyczyniło się do zwiększenia wywozu w przypadku beneficjentów programu „wszystko oprócz broni” (EBA) i GSP +, co stanowi ważny wkład na rzecz eliminacji ubóstwa;
2. podkreśla, że polityka handlowa UE musi opierać się na zasadach polityki zewnętrznej UE (skuteczność, przejrzystość i wartości); zwraca uwagę, że art. 208 TFUE ustanawia zasadę spójności polityki na rzecz rozwoju oraz uznaje likwidację ubóstwa za główny cel;
3. z zadowoleniem zauważa, że wartość przywozu do UE w 2016 r. w ramach systemu GSP wyniosła 62,6 mld EUR (tendencja wzrostowa), w następującym podziale: 31,6 mld EUR w przypadku beneficjentów standardowych preferencji w ramach GSP, około 7,5 mld EUR w przypadku beneficjentów GSP+ i 23,5 mld EUR w przypadku beneficjentów EBA (dane Eurostatu na wrzesień 2017 r.);
4. przypomina, że GSP pomaga gospodarkom przemysłowym krajów rozwijających się przewyżczać trudności napotymane na rynkach eksportowych ze względu na wysokie koszty początkowe; przypomina, że według UNCTAD celem GSP jest zwiększenie przychodów z eksportu, promowanie uprzemysłowienia krajów rozwijających się i w konsekwencji krajów najslabiej rozwiniętych oraz przyspieszenie ich wzrostu w celu

wyeliminowania ubóstwa;

5. podkreśla, że GSP+ jest kluczowym instrumentem polityki handlowej UE, który ułatwia dostęp do rynku i któremu towarzyszy rygorystyczny mechanizm monitorowania w celu promowania praw człowieka i praw pracowniczych, ochrony środowiska i dobrych rządów w podatnych na zagrożenia krajach rozwijających się;
6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wskaźnik wykorzystania preferencji w przypadku beneficjentów EBA jest wysoki; przypomina, że sam dostęp do rynku nie wystarczy do zmniejszenia ubóstwa i nierówności w krajach najsłabiej rozwiniętych; podkreśla zatem, że EBA powinien zostać uzupełniony o pomoc rozwojową, a także o pomoc związaną z handlem i budowanie potencjału, jeśli ma stać się bardziej skuteczny; zauważa w szczególności, że w kontekście inicjatywy EBA konieczne są większe wysiłki na rzecz rozwiązywania takich problemów jak masowy wykup gruntów rolnych i degradacja środowiska;
7. ubolewa, że śródkresowa ocena wskazuje, iż GSP miał jedynie ograniczony wpływ na zrównoważony rozwój i ochronę środowiska; w szczególności zauważa z zaniepokojeniem, że produkcja oraz handel tekstyliami i odzieżą, które są głównymi produktami importowymi w ramach GSP, przyspieszyły degradację środowiska naturalnego w krajach-beneficjentach ze względu na brak odpowiednich mechanizmów zarządzania środowiskiem i odpadami¹; oczekuje, że przegląd śródkresowy GSP zachęci w większym stopniu partnerów handlowych UE do przyjmowania wyższych norm społecznych, pracy i środowiskowych, co można osiągnąć w drodze zachęt, takich jak dodatkowe preferencje taryfowe dla produktów wytwarzanych w sposób zrównoważony;
8. przyjmuje do wiadomości oceny, które stwierdzają, że GSP w zasadzie wniósł wkład w rozwój społeczny, prawa człowieka, w szczególności zatrudnienie kobiet, prawa podstawowe i prawa pracownicze, przestrzeganie norm dotyczących środowiska, wdrażanie praktyk dobrej administracji, zwłaszcza zwalczanie narkotyków, korupcji, prania pieniędzy i terroryzmu, oraz ratyfikację podstawowych konwencji MOP; wzywa Komisję do intensyfikacji dialogu z krajami partnerskimi na ten temat w celu zapewnienia stałego postępu;
9. przypomina jednak, że GSP jest systemem opartym na zachętach, który musi być konsekwentnie stosowany w celu zapewnienia skuteczności; ubolewa, że dochodzenia w sprawie domniemanej niezgodności z wymogami nie zostały wszczęte w sposób spójny i terminowy; uważa, że czasowe wycofanie preferencji taryfowych w przypadku poważnych i systematycznych naruszeń praw podstawowych powinno być stosowane konsekwentnie i skutecznie; podkreśla znaczenie stałego zaangażowania i monitorowania, wraz z większym udziałem społeczeństwa obywatelskiego w tych procesach;
10. wzywa Komisję do podjęcia szybszych i bardziej zdecydowanych działań w sprawie domniemanych naruszeń praw człowieka lub praw pracowniczych zgodnie z wymogami GSP; wzywa do ustanowienia mechanizmu, który może być wykorzystywany przez poszczególne osoby lub grupy odczuwające negatywny wpływ

---

¹ Zob. ocena śródkresowa GSP, cytowana powyżej.

wdrażania GSP;

11. wzywa do udzielenia większego wsparcia krajom korzystającym z GSP+ w celu odwrócenia tendencji spadkowej w zakresie dywersyfikacji produktów; uważa, że bardziej pogłębiony system monitorowania GSP+, wraz z ustaleniami organów monitorujących ONZ i MOP oraz informacjami przekazanymi przez strony trzecie, przyczynił się do tego, że wszyscy beneficjenci GSP+ czynią postępy we wdrażaniu 27 konwencji; wzywa Komisję do zintensyfikowania wysiłków na rzecz poprawy przejrzystości unijnego monitorowania GSP+, którego mechanizm powinien być stosowany w równym stopniu do krajów korzystających z GSP i EBA;
12. zauważa z zaniepokojeniem, że nie istnieją uwarunkowania, aby zmusić kraje korzystające z rozwiązań GSP i EBA do przestrzegania norm środowiskowych i przestrzegania międzynarodowych konwencji w sprawie zmian klimatu i ochrony środowiska; jest zdania, że wykaz konwencji dotyczących podstawowych praw człowieka i praw pracowniczych, a także zasad ochrony środowiska i dobrych rządów powinien zostać zaktualizowany w ramach kolejnej reformy rozporządzenia w sprawie GSP, w szczególności poprzez dołączenie nowego warunku ratyfikacji i skutecznego wdrożenia porozumienia paryskiego w sprawie zmian klimatu; w szerszym ujęciu wzywa Komisję do zapewnienia wsparcia technicznego w celu poprawy ochrony środowiska naturalnego przy wdrażaniu każdego z trzech rozwiązań GSP;
13. przypomina, że UE musi – w imię spójności polityk – wspierać inne podmioty międzynarodowe, takie jak przedsiębiorstwa wielonarodowe, tak by w pełni uczestniczyły one w poprawie poszanowania praw człowieka, praw dziecka, praw socjalnych, praw środowiskowych i zdrowia publicznego na całym świecie; wzywa UE do zapewnienia poszanowania praw człowieka w prawie pracy w globalnych łańcuchach wartości, tj. w całym łańcuchu dostaw;
14. przypomina, że sektor w największym stopniu objęty GSP to sektor produkcji materiałów włókienniczych i sektor odzieżowy, że niskie koszty inwestycji i dostępność miejsc pracy wymagających niskich kwalifikacji sprawiają, że przemysł tekstylny i odzieżowy jest ważną gałęzią przemysłu w procesie uprzemysłowienia krajów rozwijających się, oraz że sektor materiałów włókienniczych i sektor odzieży odgrywają kluczową rolę we wzmacnianiu pozycji kobiet; wzywa UE do wprowadzenia wiążących ram prawnych dotyczących należytej staranności w odniesieniu do przedsiębiorstw oraz do rozszerzenia na sektor włókienniczy modeli opracowanych dla minerałów z regionów ogarniętych konfliktami, szczególnie w zakresie przejrzystości i identyfikowalności;
15. apeluje o większy udział społeczeństwa obywatelskiego i agencji rozwojowych w procesie monitorowania;
16. podkreśla znaczenie budowania zdolności w krajach korzystających w celu zmniejszenia ograniczeń po stronie podaży w zakresie dywersyfikacji i preferencyjnego wykorzystywania; wzywa w związku z tym do skuteczniejszego wykorzystania środków w ramach pomocy na rzecz wymiany handlowej.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ**

Data przyjęcia	22.1.2019
Wynik głosowania końcowego	+ : 20 - : 0 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Mireille D'Ornano, Doru-Claudian Frunzuličă, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Bogusław Sonik, Eleni Theoharous, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Marina Albiol Guzmán, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Stefan Geherold, Maria Noichl, Judith Sargentini

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

20	+
ECR	Eleni Theoharous
GUE/NGL	Marina Albiol Guzmán, Lola Sánchez Caldentey
PPE	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Stefan Gehrold, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Bogusław Sonik, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
S&D	Doru-Claudian Frunzuličá, Enrique Guerrero Salom, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maria Noichl, Vincent Peillon, Elly Schlein
VERTS/ALE	Maria Heubuch, Judith Sargentini

0	-

1	0
EFDD	Mireille D'Ornano

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ**

Data przyjęcia	19.2.2019
Wynik głosowania końcowego	+ : 36 - : 2 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Laima Liucija Andrikienė, Maria Arena, Tiziana Beghin, Daniel Caspary, Santiago Fisas Ayxelà, Christofer Fjellner, Karoline Graswander-Hainz, Heidi Hautala, Nadja Hirsch, France Jamet, Jude Kirton-Darling, Patricia Lalonde, Bernd Lange, David Martin, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Kārlis Šadurskis, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Klaus Buchner, Ramona Nicole Mănescu, Georg Mayer, Ralph Packet, Bolesław G. Piecha, Fernando Ruas, Lola Sánchez Caldentey, Wim van de Camp, Jarosław Wałęsa
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Malin Björk, Ramón Jáuregui Atondo, Bernd Kölmel, Julia Pitera, Mirja Vehkaperä, Marco Zanni

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

36	+
ALDE	Nadja Hirsch, Patricia Lalonde, Marietje Schaake, Mirja Vehkaperä
ECR	Bernd Kölmel, Emma McClarkin, Ralph Packet, Bolesław G. Piecha
EFDD	Tiziana Beghin
GUE/NGL	Malin Björk, Anne-Marie Mineur, Lola Sánchez Caldentey, Helmut Scholz
PPE	Laima Liucija Andrikienė, Georges Bach, Wim van de Camp, Daniel Caspary, Santiago Fisas Ayxelà, Christofer Fjellner, Ramona Nicole Mănescu, Sorin Moisă, Julia Pitera, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Fernando Ruas, Kārlis Šadurskis, Jarosław Wałęsa
S&D	Maria Arena, Karoline Graswander-Hainz, Ramón Jáuregui Atondo, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Joachim Schuster
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Heidi Hautala

2	-
ENF	France Jamet, Marco Zanni

1	0
ENF	Georg Mayer

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się